

Barbara Połomska i Michał Szewczyk w Alei Gwiazd

Barbara Połomska to niekwestionowana gwiazda polskiego kina lat 60. i 70. Krytyka określała ją „polską Brigitte Bardot”, a gazety z dumą donosiły o jej międzynarodowych sukcesach. Odtwórczyni głównych ról kobiecych w filmach „Eroica”, „Zezowate szczęście” i „Inspekcja pana Anatola”.

Na dużym ekranie zadebiutowała jeszcze w czasie studiów, występując w filmach „Opowieść atlantycka” Wandy Jakubowskiej i „Godzina nadziei” Jana Rybkowskiego. Po ukończeniu krakowskiej Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w roku 1956 podjęła pracę w Teatrze Powszechnym w Łodzi, z którym zawodowo związana jest do dziś. Na scenie Powszechnego zadebiutowała w 1957 roku rolą Elizy w „Pigmalionie” George’a Bernarda Shawa. Wielkim sukcesem była także jej rola Elizy w „My Fair Lady” w reżyserii Romana Sykały.

Kilkadziesiąt ról stworzonych na deskach Teatru Powszechnego w Łodzi przysporzyło Barbarze Połomskiej ogromną sympatię oraz uznanie publiczności i krytyki, których odbiciem są uzyskane przez artystkę wyróżnienia m.in. „Złota Maską” za rok 1971, dwukrotne zwycięstwo w plebiscycie „Szukamy ulubieńców publiczności” w 1961 r. i 1965 r., a także nagroda Wydziału Kultury Urzędu Miasta Łodzi. Za rolę Anikijewej w „Garażu” Emila Bragińskiego i Eldara Riazanowa w reżyserii Daniela Bargiełowskiego przygotowaną na jubileusz 30-lecia pracy artystycznej, otrzymała „Srebrny Pierścień” za największe osiągnięcie artystyczne sezonu 1986/87 w teatrach dramatycznych w Łodzi. Barbara Połomska jest artystką wszechstronną – aktorką teatralną, filmową i telewizyjną. Stworzyła kilkadziesiąt niezapomnianych ról na deskach łódzkiego teatru, jak również w wielu filmach m.in. w „Skarbie kapitana Martensa” Jerzego Passendorfera, „Eroice” Andrzeja Munka, „Ósmym dniu tygodnia” Aleksandra Forda, „Inspekcji pana Anatola” Jana Rybkowskiego, „Zezowatym szczęściu” Andrzeja Munka, „Dwóch żebrach Adama” Janusza Morgensterna, „Matce królów” Janusza Zaorskiego czy „Dziejach mistrza Twardowskiego” w reżyserii Krzysztofa Gradowskiego; oraz serialach m.in. „Kapitan Sowa na tropie”, „Piąta strona świata”, „Sposób na Piotrusia”.

Barbara Połomska zagrała w kilkadziesiąciu filmach i serialach telewizyjnych, jednak mimo sukcesów w filmie pozostała wierna teatrowi i Łodzi. Do dziś aktywna zawodowo, współpracuje z twórcami reprezentującymi różne pokolenia i często bardzo odmienne estetyki.

W jednym z minionych sezonów wzięła udział w specjalnym cyklu Teatru Powszechnego w Łodzi zatytułowanym „Mistrzowie scen łódzkich”, w którym dzieliła się z widzami opowieściami o swojej drodze artystycznej i anegdotami związanymi z zawodem aktora. Barbara Połomska jest uwielbiana przez kolejne pokolenia widzów, krytyków i artystów, z którymi współpracuje. Swoją obecnością w zespole Teatru Powszechnego sprawia, że jest on przestrzenią wymiany międzypokoleniowych doświadczeń.

Michał Szewczyk to jeden z najpopularniejszych aktorów Teatru Powszechnego w Łodzi, uwielbiany przez widzów i krytyków.

Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi. Zagrał w kilkadziesiąciu filmach i serialach telewizyjnych m.in. w: „Królu Maciusiu I” Wandy Jakubowskiej, „Eroice” Andrzeja Munka, „Pan Anatol szuka miliona” Jana Rybkowskiego, „Historii żółtej cizemki” Sylwestra Chęcińskiego, „Dziś w nocy umrze miasto” Jana Rybkowskiego, „O dwóch takich co ukradli księżyc” Jana Batorego, „Ostatnie dni” Jerzego Passendorfera, „Prawo i pięść” w reżyserii Jerzego Hoffmana i Edwarda Skórczewskiego, oraz w „Stawce większej niż życie”, „Domu”, „Klanie”,

„Na Wspólnej”, „Komisarzu Alexie” i „Na dobre i na złe”.

Wystąpił również w kilkunastu spektaklach Teatru Telewizji, słuchowiskach Teatru Polskiego Radia oraz użyczył swojego głosu kilku postaciom filmowych, dubbingując m.in. postać Muminka w filmach „Szczęśliwe dni Muminków” oraz „Zima w dolinie Muminków”. Przez wiele lat pracował również jako wykładowca akademicki.

Od 1958 roku na stałe związany z Teatrem Powszechnym w Łodzi, gdzie debiutował w spektaklu „Pamiętnik Anny Frank” w reżyserii Zbigniewa Koczanowicza. Współpracował m.in. z takimi reżyserami jak: Roman Sykała, Waldemar Wilhelm, Lidia Zamkow, Wojciech Adamczyk, Janusz Kondratiuk, Janusz Zaorski, Bohdan Cybulski, Jerzy Schejbal, Marcin Sławiński czy Małgorzata Bogajewska. Stworzył tu ponad 125 ról m.in.: w „My Fair Lady”, „Bereziakach” i „Boso, ale w ostrogach” w reżyserii Romana Sykały; „Klubie Pickwicka” Jana Bratkowskiego; „Matce Courage” Jerzego Hoffmanna; „Szwejku” Janusza Zaorskiego; „Słoni” Andrzeja Kondratiuka; „Igraszkach z diabłem” Józefa Grudy; „Śpiewniku domowym” Adama Hanuszkiewicza; „Damach i huzarach” Agnieszki Glińskiej i „Mayday 2” w reżyserii Marcina Sławińskiego.

Michał Szewczyk do dziś jest aktywny zawodowo i występuje na scenie Teatru Powszechnego. W jednym z minionych sezonów był jednym z bohaterów cyklu „Mistrzowie scen łódzkich”. W ramach projektu aktorzy-nestorzy Teatru Powszechnego dzielili się z widzami swoim doświadczeniem związanym z historią Łodzi teatralnej i filmowej.

W 2015 roku Michał Szewczyk i Barbara Połomska wystąpili w stworzonym specjalnie z okazji 70-lecia Teatru Powszechnego w Łodzi prapremierowym spektaklu „Wytwórnia piosenek” w reżyserii Macieja i Adama Wojtyszków i ze scenografią Allana Starskiego. Autorzy sztuki poświęcili osobny wątek spektaklu właśnie Barbarze Połomskiej i Michałowi Szewczykowi - nestorom Teatru Powszechnego i symbolom powojennej Łodzi filmowej, o której opowiadał spektakl. Oboje przez lata związani byli z łódzką Wytwórnią Filmową i byli świadkami narodzin Łodzi Filmowej.